

Disertační práce *Evropa a Třetí svět v souvislosti s postkolonialismem* se pokouší přehlédnout a zhodnotit současnou evropskou debatu o imigrantech ze Třetího světa, vytyčit rámec, v němž by se měla dále ubírat. Práce se zabývá imigrací z hlediska politického a ekonomického, ale nahlíží jej také jako téma akademické diskuze. Na podobu a historické kořeny evropské migrační politiky je kladen stejný důraz jako na téma imigrace v akademickém prostředí.

Zatímco žitá podoba imigrace ze Třetího světa je otázkou politické každodennosti a znamená otevřené hranice s jasně definovanými podmínkami vstupu, imigrace ze Třetího světa v souvislosti s postkolonialismem se týká především prostředí akademické půdy. Pro akademickou reflexi tohoto tématu je charakteristický stereotyp viktimizace imigrantů, politický slovník zase častěji pracuje s jejich démonizací. Otázka podílu viny koloniální evropské minulosti na chudobě zemí Třetího světa je klíčová pro akademickou reflexi tohoto tématu a způsob, jakým bývají definovány mocenské vztahy zemí bývalých kolonií a Evropy.

Práce *Evropa a Třetí svět v souvislosti s postkolonialismem* se snaží nalézt odstup jak od politické tak od akademické debaty o imigraci. Snaží se vyhýbat jak viktimizaci imigrantů, tak jejich démonizaci. Jednotlivé kapitoly postupují po dvou liniích. Od zjevného ke skrytému a od Evropanů k přistěhovalcům. První linie začíná přehledem dějin evropské integrace a migračních vln v dvacátém století a končí reflexí akademických stereotypů a nevyřčených předpokladů, druhá linie svou pozornost k Evropě postupně odvrací ve prospěch analýzy podmínek imigrantů. V druhé polovině práce se objevuje také problematika rostoucího počtu evropských muslimů. Tázání po evropské identitě se tím dále problematizuje. Způsob přístupu k imigraci ze Třetího světa je pro příští podobu Evropské unie klíčové.